โครงร่างวิทยานิพนธ์

(Thesis Proposal)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	แบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัว
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	AN IP ADDRESS ANONYMIZATION SCHEME BASED ON PRIVACY LEVELS

เสนอโดย	นายวงศ์ยศ เกิดศรี
เลขประจำตัวนิสิต	497 05416 21
หลักสูตร	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์
ภาควิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะ	วิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่ติดต่อ	ห้องพัก 1306 หอพักนิสิตชาย (ตึกจำปี) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์	089-599-3490 (มือถือ) 027-76505980 (พีซีที)
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	wongyos@gmail.com, wongyos.k@student.chula.ac.th
เว็บไซต์ส่วนบุคคล	http://zeus.cp.eng.chula.ac.th/~g49wkr/

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.ยรรยง เต็งอำนวย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ภาสกร ประถมบุตร

ทุนสนับสนุนวิทยานิพนธ์	ทุนสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไทย (Thailand Graduate Institute of Science and Technology: TGIST)

คำสำคัญ (ภาษาไทย)	การปิดบังหมายเลขไอพี หมายเลขไอพีนิรนาม ระดับความเป็นส่วนตัว ความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัย ความไม่ปรากฏนาม การตรวจตรา การตรวจจับ การวิเคราะห์เครือข่าย การจัดการเครือข่าย
คำสำคัญ (ภาษาอังกฤษ)	IP Address Anonymization, Anonymized IP Address, Privacy Levels, Privacy, Security, Anonymity, Trace, Sniffer, Network Analysis, Network Management

โครงร่างวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ภาษาไทย แบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัว

ภาษาอังกฤษ AN IP ADDRESS ANONYMIZATION SCHEME BASED ON PRIVACY LEVELS

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดูแลและควบคุมระบบเครือข่ายให้สามารถทำงานได้อย่างปกติ มีความถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายนั้น จำเป็นจะต้องใช้ข้อมูลที่ได้จากการตรวจตราการจราจรในเครือข่าย (Network Traffic Traces) และการตรวจจับแพ็คเก็ต (Packets Sniffer) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่มีการรับเข้าและส่งออกมากมายหลายประเภท โดยข้อมูลจำพวกหนึ่งที่จะปรากฏอยู่เมื่อมีการตรวจตราและตรวจจับแพ็คเก็ตในระบบเครือข่ายก็คือ หมายเลขไอพี (IP Address) ซึ่งหมายเลขไอพีนี้จะปรากฏอยู่ในส่วนของเฮดเดอร์ (Header) ภายในแพ็คเก็ตทุกแพ็คเก็ตที่ทำงานอยู่ในระดับชั้นเครือข่าย (Network Layers) ของโครงสร้างระบบเครือข่าย โดยประกอบไปด้วยส่วนของหมายเลขไอพีต้นทาง (Source IP Address) และหมายเลขไอพีปลายทาง (Destination IP Address) แต่หมายเลขไอพีทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นหมายเลขไอพีดั้งเดิม (Original IP Address) หรือหมายเลขไอพีจริง (Real IP Address) ที่มาจากอุปกรณ์ในเครือข่าย ซึ่งเห็นได้ว่าข้อมูลที่ประกอบไปด้วยหมายเลขไอพีเหล่านี้เป็นข้อมูลที่สามารถระบุถึงตัวบุคคล [4] หรืออุปกรณ์ปลายทางหรือองค์กรที่ใช้งานระบบเครือข่าย เพราะเนื่องจากว่าหมายเลขไอพีสามารถบ่งบอกถึงความเป็นเจ้าของของบุคคลคนหนึ่งที่กำลังใช้งานอุปกรณ์ในเครือข่ายอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง หรือเป็นการแสดงว่าอุปกรณ์ในเครือข่ายกำลังเปิดใช้งานอยู่ ณ เวลานั้น และเมื่อมีการปิดใช้งานอุปกรณ์นั้นแล้ว หมายเลขไอพีดังกล่าวก็ยังจะถูกระบุและกำหนดให้กับอุปกรณ์เครื่องนั้นอยู่เสมอ ตราบใดที่ยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหมายเลขไอพีไปเป็นหมายเลขอื่น

แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า ข้อมูลที่เป็นหมายเลขไอพีที่ได้จากการตรวจตราและตรวจจับแพ็คเก็ตเหล่านั้นเป็นข้อมูลที่ไม่ได้มีการปิดบังหมายเลขไอพีเลยแม้แต่อย่างใด เมื่อมีการแสดงข้อมูลและผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายจะทำให้มองเห็นและทราบได้ว่าหมายเลขไอพีหมายเลขต่าง ๆ เป็นของบุคคลใดบ้าง ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วผู้ที่ทำการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายไม่ควรล่วงรู้ข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัว (Privacy) แบบนั้นได้ แต่เพียงมีหน้าที่ในการตรวจสอบข้อมูลของระบบเครือข่ายว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้างเท่านั้น ดังตัวอย่างเช่น สถานการณ์ที่ผู้ดูแลระบบเครือข่ายต้องการที่จะตรวจสอบสถิติการใช้บริการเว็บไซต์บนโปรโตคอลเอชทีทีพี (HTTP) ของสมาชิกในเครือข่ายแห่งหนึ่ง ซึ่งกระบวนการวิเคราะห์สถิติดังกล่าวอาจจะทำให้สามารถมองเห็นและทราบถึงรายละเอียดในการเข้าใช้งานเว็บไซต์ต่าง ๆ ของสมาชิกเป็นรายบุคคลได้ ซึ่งไม่ถูกต้องตามแนวทางที่ควรปฏิบัติ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายไม่ควรล่วงรู้และละเมิดความเป็นส่วนตัวของสมาชิกเหล่านั้นได้ หรือสถานการณ์ที่หน่วยงานผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ต (Internet Service Provider) หรือไอเอสพี (ISP) ต้องการจะนำข้อมูลของลูกค้าและผู้ใช้บริการไปตรวจสอบค่าทางสถิติ ก็จำเป็นต้องปิดบังหมายเลขไอพีที่ปรากฏอยู่ในส่วนเฮดเดอร์แพ็คเก็ตก่อนทำการวิเคราะห์ เช่น หน่วยงานยูนิเน็ต (Uninet) ต้องการจะตรวจสอบค่าทางสถิติของเครือข่ายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน่วยงานยูนิเน็ตจะต้องทำการปิดบังหมายเลขไอพีก่อนเริ่มกระบวนการทำงานและวิเคราะห์ผล ทั้งนี้เพื่อไม่เป็นการก้าวก่ายความเป็นส่วนตัวของสมาชิกในเครือข่ายเหล่านั้น

ดังนั้นข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหมายเลขไอพีนี้จึงต้องถูกปิดบังเอาไว้เพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัวแก่สมาชิกที่ใช้งานอยู่ในระบบเครือข่าย โดยวิธีการปิดบังหมายเลขไอพี (IP Address Anonymization) เป็นวิธีการปกปิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้และอุปกรณ์ที่เปิดใช้งานอยู่ในระบบเครือข่ายเมื่อมีการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดการระบบเครือข่าย

การปิดบังหมายเลขไอพีเริ่มตั้งแต่การแปลงหมายเลขไอพีจริงที่ปรากฏในเฮดเดอร์ของแพ็คเก็ตที่ได้จากการตรวจตราและตรวจจับแพ็คเก็ต ให้กลายเป็นหมายเลขไอพีปลอม (Faked IP Address) หรือหมายเลขไอพีนิรนาม (Anonymized IP Address) ก่อนที่จะนำไปใช้ทำการวิเคราะห์สถิติต่าง ๆ หรือทำการวิเคราะห์คุณลักษณะต่าง ๆ ของเครือข่าย และจัดการกับระบบเครือข่ายต่อไปได้

วิธีการและแบบแผนในการปิดบังหมายเลขไอพีมีอยู่หลายวิธีการด้วยกันซึ่งจะได้กล่าวเพิ่มเติมในส่วนของทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยในแต่ละวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีนั้นจะมีลักษณะของความไม่ปรากฏนาม (Anonymity) หรือการปิดบังชื่อที่แตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมองถึงหลักการในการใช้งานหมายเลขไอพีนิรนามที่มีการปิดบังชื่อด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งเป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ยังคงไม่เหมาะสมกับการทำงานบางประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย เพราะเนื่องจากว่าในทางปฏิบัติแล้วการปิดบังหมายเลขไอพีนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปิดบังทั้งหมดหรือปิดบังในทุกประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย แต่จะขึ้นอยู่กับว่ามีความจำเป็นมากหรือน้อยเพียงใดในการปิดบังหมายเลขไอพีตามประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายประเภทต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ดูแลระบบเครือข่าย (Network Administrator) ที่จะจัดระดับความเป็นส่วนตัว (Privacy Levels) ในการปิดบังหมายเลขไอพีให้อยู่ในระดับใดบ้างและควรปิดบังหมายเลขไอพีในส่วนใดบ้าง ในขณะเดียวกันความต้องการที่จะนำข้อมูลแพ็คเก็ตมาทำการวิเคราะห์คุณลักษณะต่าง ๆ ของระบบเครือข่ายนั้นมีระดับความต้องการที่จะปิดบังหมายเลขไอพีที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละคุณลักษณะจะมองหรือสนใจถึงความเป็นส่วนตัวมากน้อยแค่ไหน หรือเกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความสนใจและเกี่ยวข้องในความเป็นส่วนตัวมากแสดงว่าต้องมีการปิดบังหมายเลขไอพีในส่วนนั้นให้มาก ซึ่งหมายความว่าข้อมูลแพ็คเก็ตที่จะใช้ทำการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในประเภทและคุณลักษณะนั้นมีความต้องการสูงในการปิดบังหมายเลขไอพี

การจัดระดับความเป็นส่วนตัวในการปิดบังหมายเลขไอพีไม่ได้มีการเจาะจงถึงอัลกอริทึม (Algorithm) ของการปิดบังในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่จะพิจารณาว่าอัลกอริทึมและวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีที่มีการนำเสนอมาในรูปแบบต่าง ๆ นั้น สามารถนำมาใช้กับการจัดระดับความเป็นส่วนตัวในการปิดบังหมายเลขไอพีได้ขึ้นอยู่กับว่าอัลกอริทึมใดจะเหมาะสมกับระดับความเป็นส่วนตัวระดับใด หรืออาจไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่ต้องใช้อัลกอริทึมในการปิดบังหมายเลขไอพี ซึ่งจะทำให้วิธีการและขั้นตอนการปิดบังหมายเลขไอพีถูกเลือกใช้งานได้อย่างเหมาะสมตรงตามความต้องการและความจำเป็นที่จะปิดบังหมายเลขไอพีไปตามประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายได้ ทั้งยังทำให้การวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายสามารถประมวลผลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 หมายเลขไอพี

หมายเลขไอพีหรือไอพีแอดเดรส (IP Address หรือ Internet Protocol Address) คือหมายเลขที่ใช้ในระบบเครือข่าย ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับหมายเลขโทรศัพท์ที่จะระบุถึงที่อยู่ของอุปกรณ์ในเครือข่าย [18] โดยจะเป็นตัวเลขฐานสองขนาด 32 บิต ซึ่งหมายเลขไอพีแบ่งเป็น 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะใช้เลขฐานสองขนาด 8 บิต และมีสัญลักษณ์จุด (Dot) เป็นตัวแบ่งตัวเลขในแต่ละกลุ่มเอาไว้ แต่โดยทั่วไปแล้วเพื่อความสะดวกจึงมักแสดงผลโดยการใช้เลขฐานสิบ 4 กลุ่มแทน ดังตัวอย่างในรูปที่ 1

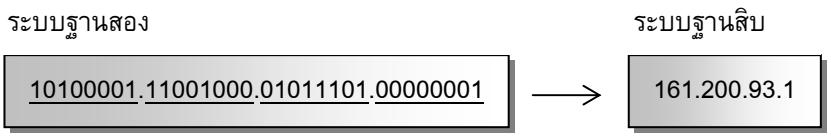

รูปที่ 1 ลักษณะของหมายเลขไอพี 32 บิตในรูปแบบของเลขฐานสองและเลขฐานสิบ

หมายเลขไอพีจะปรากฏอยู่ในส่วนของเฮดเดอร์ของแพ็คเก็ตที่ทำงานอยู่ในระดับชั้นเครือข่ายดังแสดงในส่วนโครงสร้างของเฮดเดอร์ในระดับชั้นเครือข่าย [7] ตามรูปที่ 2 ประกอบด้วยหมายเลขไอพีของเครื่องต้นทางและหมายเลขไอพีของเครื่องปลายทาง ซึ่งหมายเลขไอพีนี้จะถูกผนวกเข้าเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งภายในแพ็คเก็ตที่ใช้ในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันของอุปกรณ์ในเครือข่าย

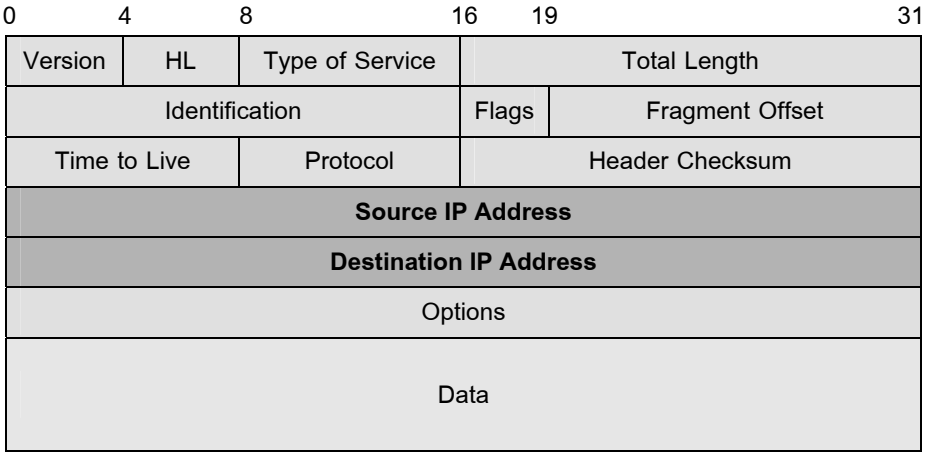

รูปที่ 2 โครงสร้างของเฮดเดอร์ในระดับชั้นเครือข่าย

หมายเลขไอพีที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นระบบไอพีรุ่นที่ 4 (IPv4) ซึ่งมีรูปแบบเป็นไปตามหมายเลขไอพีระบบ 32 บิตที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น โดยประกอบไปด้วยหมายเลขไอพีที่เป็นไปได้ทั้งหมด 2^{32} หมายเลข เริ่มตั้งแต่หมายเลข 0.0.0.0 จนถึงหมายเลข 255.255.255.255 แต่หมายเลขไอพีทั้ง 2^{32} หมายเลขนี้ไม่สามารถถูกกำหนดให้กับอุปกรณ์ในเครือข่ายได้ทั้งหมด เพราะเนื่องจากว่ามีหมายเลขไอพีบางหมายเลขที่สงวนไว้สำหรับทำหน้าที่เฉพาะเช่น หมายเลข 127.0.0.0 หรือหมายเลข 255.255.255.255 เป็นต้น ในปัจจุบันนั้นได้มีอุปกรณ์ในเครือข่ายเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วจนทำให้หมายเลขไอพีในระบบเดิมมีไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงได้มีการออกแบบและพัฒนาระบบไอพีรุ่นที่ 6 (IPv6) ขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ทดแทนระบบไอพีรุ่นที่ 4 เดิม ซึ่งในมาตรฐานของรุ่นที่ 6 นี้จะใช้ระบบ 128 บิตในการระบุหมายเลยไอพีทำให้มีหมายเลขไอพีที่เป็นไปได้ทั้งหมด 2^{128} หมายเลข

ทั้งนี้ การจัดแบ่งและกำหนดขอบเขตของหมายเลขไอพีให้กับกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มองค์กรหนึ่ง ๆ นั้นในปัจจุบันจะใช้วิธีการจัดแบ่งด้วยหมายเลขสับเน็ตมาส (Subnet Mask Address) ดังแสดงในรูปที่ 3

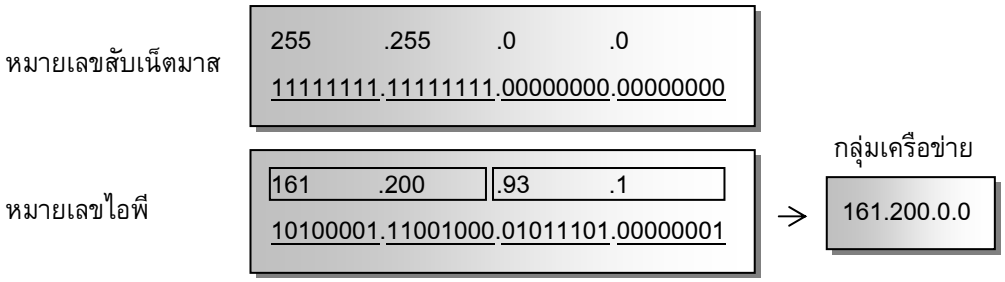

รูปที่ 3 การจัดแบ่งหมายเลขไอพีด้วยหมายเลขสับเน็ตมาส

หมายเลขสับเน็ตมาสจะแบ่งหมายเลขไอพีออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. **ส่วนของกลุ่มเครือข่าย (Network Path)** แสดงด้วยบิต 1 ของหมายเลขสับเน็ตมาส ซึ่งเป็นกลุ่มของบิตทางซ้ายที่ระบุถึงความเป็นกลุ่มของเครือข่ายหรือกลุ่มขององค์กรหรือหน่วยงานในเครือข่าย

2. ส่วนของกลุ่มเจ้าบ้าน (Host Path) แสดงด้วยบิต 0 ของหมายเลขสับเน็ตมาส ซึ่งเป็นกลุ่มของบิตทางขวาที่ระบุถึงจำนวนของเครื่องหรืออุปกรณ์ปลายทางในเครือข่าย

2.2 การปิดบังหมายเลขไอพี

การปิดบังหมายเลขไอพี (IP Address Anonymization) เป็นกระบวนการแปลงหมายเลขไอพีดั้งเดิม ทั้งหมายเลขไอพีต้นทางและปลายทางที่ปรากฏอยู่ในเฮดเดอร์ของแพ็คเก็ตให้กลายเป็นหมายเลขไอพีนิรนาม เพื่อเป็นการปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล และปิดบังลักษณะต่าง ๆ ที่มีความเป็นส่วนตัวของอุปกรณ์ในเครือข่ายเอาไว้

โดยกระบวนการทำงานจะเริ่มเมื่อมีการตรวจตราและตรวจจับแพ็คเก็ตในเครือข่ายขึ้นมาเพื่อทำการวิเคราะห์ในเชิงสถิติ ซึ่งข้อมูลแพ็คเก็ตเหล่านั้นถูกจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูล แต่ก่อนที่จะนำข้อมูลแพ็คเก็ตเหล่านั้นไปทำการวิเคราะห์และประมวลผล ข้อมูลจะถูกนำมาขจัดคุณลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นส่วนตัวออกไปด้วยการปิดบังหมายเลขไอพี โดยลักษณะขั้นตอนทั่วไปของการปิดบังหมายเลขไอพีได้แสดงไว้ในรูปที่ 4 เมื่อกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อย ข้อมูลส่วนที่เป็นผลลัพธ์และการรายงานผลต่าง ๆ จะถูกปิดบังลักษณะที่แสดงถึงความเป็นส่วนตัวเอาไว้ตามความเหมาะสม

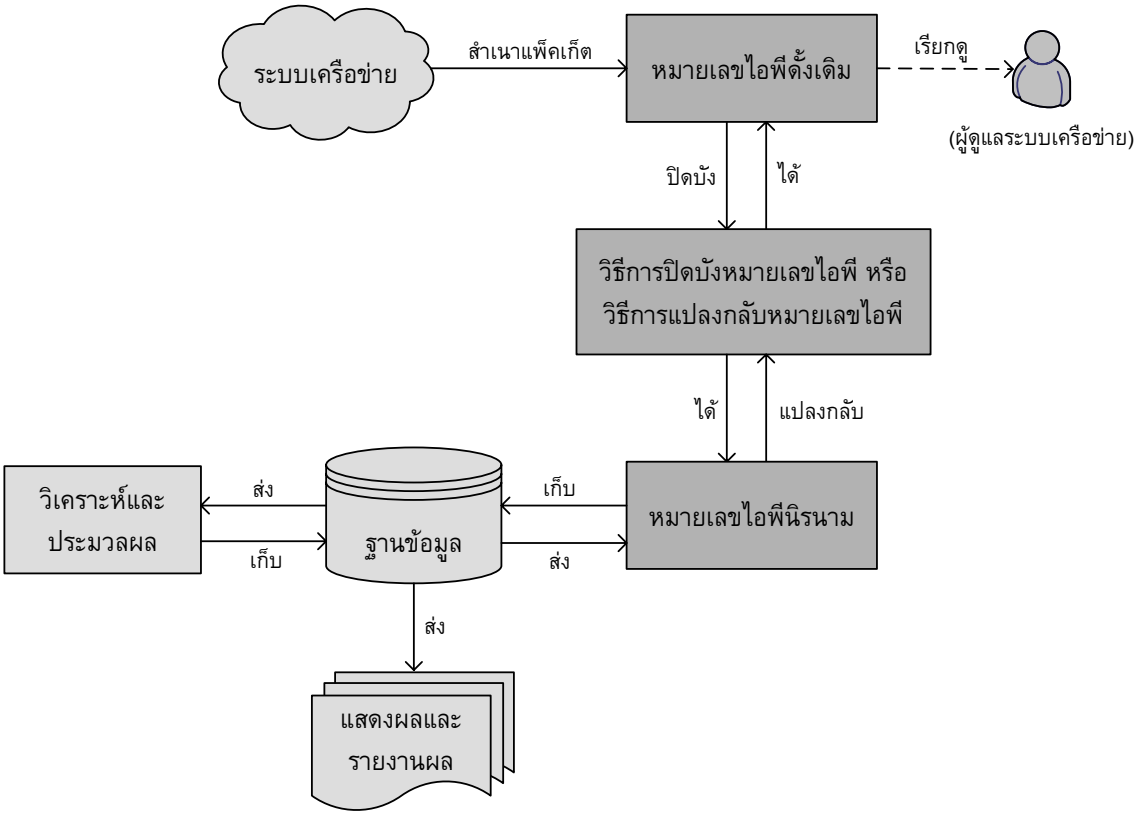

รูปที่ 4 โครงสร้างขั้นตอนทั่วไปของการปิดบังหมายเลขไอพี

การปิดบังหมายเลขไอพีมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะปิดบังข้อมูลที่เป็นส่วนบุคคลให้กับนักวิจัยหรือนักวิเคราะห์ระบบเครือข่ายสามารถทำงานได้โดยไม่ก้าวก่ายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้งานในเครือข่าย ไม่ก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้งานในเครือข่าย และเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือความไว้วางใจในส่วนของข้อมูลของสมาชิก อุปกรณ์ และองค์กรในเครือข่ายที่อาจถูกนำไปแสดงผลต่อสาธารณะหรือใช้ในกระบวนการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายต่าง ๆ ต่อไปได้

การปิดบังหมายเลขไอพีนั้นมีหลายวิธีซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแต่ละวิธีการปิดบังนั้นจะมีแนวทางที่สอดคล้องตามกระบวนการขั้นตอนที่ได้แสดงไว้ในรูปที่ 4 ทั้งนี้กระบวนการปิดบังหมายเลขไอพีจะต้องได้หมายเลขไอพีนิรนามที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับหมายเลขไอพีดั้งเดิมทุกประการ และควรมีอัลกอริทึมที่จะสามารถแปลงหมายเลขไอพีนิรนามกลับเป็นหมายเลขไอพีดั้งเดิมได้

2.3 การวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย

การวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย (Network Analysis and Management) เป็นหลักการวิเคราะห์ ตรวจสอบ บริหารจัดการ ควบคุม และดูแลระบบเครือข่ายให้สามารถทำงานได้อย่างปกติ มีความถูกต้อง ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพสูงสุด [2]

2.3.1 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย

ประกอบไปด้วยแนวทางและรูปแบบการทำงาน [16] ที่แบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบหลักดังนี้

1. **การใช้โปรโตคอลเอสเอ็นเอ็มพี (Simple Network Management Protocol: SNMP)** ซึ่งจะประกอบไปด้วยเครื่องจัดการ (Manager) ที่เป็นตัวกลางในการร้องขอข้อมูลการทำงานจากโปรแกรมตัวแทน (Agents) ที่อยู่กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ในระบบเครือข่าย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะกระทำกับอุปกรณ์จำพวกเราเตอร์ (Router) สวิตช์ (Switch) และ เซิร์ฟเวอร์ (Server) เป็นต้น
2. **การตรวจจับแพ็คเก็ต (Packet Sniffer)** ซึ่งจะเป็นการสำเนาข้อมูลแพ็คเก็ตที่ถูกส่งมาในเครือข่ายขึ้นมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสถิติต่างๆ หรือทำการตรวจจับข้อผิดพลาดของระบบเครือข่าย
3. **การตรวจตราการจราจร (Traffic Traces)** เป็นการตรวจตราข้อมูลของการใช้งานหรือตรวจติดตามพฤติกรรมของอุปกรณ์หนึ่ง ๆ ในเครือข่าย ว่ามีการทำงานและมีการเดินทางของข้อมูลไปในสถานที่ใดบ้าง เพื่อที่จะทราบถึงร่องรอยหรือการแกะรอยการทำงาน เพื่อวิเคราะห์หาสิ่งแปลกปลอมหรือหาสาเหตุบางประการที่เกิดขึ้นกับระบบเครือข่าย

จากรูปแบบของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายเหล่านี้ได้ถูกนำออกไปประยุกต์ใช้กับระบบการทำงานจริง ซึ่งอยู่ในรูปแบบของซอฟต์แวร์สำเร็จรูปที่ใช้ดูแลเครือข่าย (Monitoring Tools) เช่น เอ็มอาร์ทีจี (MRTG) [15] พีอาร์ทีจี (PRTG) [16] นากิออส (Nagios) [17] และ ออปแมนเนเจอร์ (OpManager) [12] เป็นต้น ซึ่งซอฟต์แวร์สำเร็จรูปเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีลักษณะของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่คล้ายคลึงกัน เช่น การวิเคราะห์การเข้าออกของข้อมูลในเครือข่าย การวิเคราะห์การใช้งานบริการต่างๆ ในเครือข่าย การตรวจสอบอุปกรณ์ในเครือข่าย ณ เวลาหนึ่งๆ เป็นต้น

2.3.2 ประเภทและบริการต่าง ๆ ในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย

ประเภทและบริการต่าง ๆ ในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายนั้นประกอบไปด้วยหลายรูปแบบ [1,2] ซึ่งประกอบไปด้วย

1. **ชนิดและประเภทของอุปกรณ์** เป็นการแสดงชนิดหรือประเภทของอุปกรณ์ และจำนวนของอุปกรณ์ที่ใช้งานอยู่ในระแบบเครือข่าย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล เครื่องพิมพ์ และเราเตอร์ เป็นต้น ซึ่งอาจจะแสดงอยู่ในรูปแบบของแผนที่เครือข่าย (Network Map)
2. **กลุ่มผู้ใช้งาน** เป็นการเลือกกลุ่มผู้ใช้งานเพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อมูลการทำงานในแต่ละกลุ่ม
3. **ระยะเวลาและช่วงเวลาการใช้งาน** เป็นการสรุปข้อมูลทั้งรายวัน รายเดือน และรายปีของระยะเวลาและช่วงเวลาในการใช้งานอุปกรณ์และการเปิดให้บริการของอุปกรณ์ต่าง ๆ
4. **ปริมาณข้อมูลการใช้งาน** เป็นการคำนวณหาปริมาณของข้อมูลการรับเข้าและส่งออกในเครือข่าย หาค่าร้อยละของบริการต่าง ๆ ที่ถูกใช้งาน หาอัตราการใช้งานซีพียู (CPU) ของอุปกรณ์หนึ่ง ๆ หาอัตราการใช้ช่องสัญญาณ และหาความเร็วของการรับและส่งข้อมูล เป็นต้น

5. จำนวนและชนิดของบริการ เป็นการนับจำนวนของบริการที่เปิดให้บริการในเครือข่าย และแสดงจำนวนของการเรียกใช้งานบริการต่าง ๆ ในเครือข่าย

6. ข้อมูลความปลอดภัยและความมั่นคง เป็นการตรวจสอบและดูแลระบบเครือข่าย เช่นการตรวจจับผู้บุกรุก การค้นหาอุปกรณ์ที่ก่อกวนระบบ การตรวจหาหนอนอินเตอร์เน็ต (Worm) การตรวจหาไวรัส (Virus) และ การติดตามพฤติกรรมการทำงานของสมาชิกในเครือข่าย เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีประเภทและลักษณะของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในรูปแบบอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ซึ่งจะศึกษาวิจัยและสรุปเพิ่มเติมในรายงานวิจัยต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีการและแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีนั้นได้รับความสนใจเพิ่มมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน เพราะเนื่องจากว่า เมื่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีการขยายตัวอย่างแพร่หลายก็ย่อมต้องมีการคำนึงถึงความเป็นส่วนบุคคลของข้อมูลมากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน หมายเลขไอพีนั้นจัดเป็นข้อมูลส่วนบุคคลประเภทหนึ่ง ดังนั้นข้อมูลเหล่านี้ต้องได้รับการปิดบังเอาไว้

วิธีการและแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีเกิดขึ้นมาเมื่อประมาณสิบปีเศษ โดยรูปแบบการปิดบังหมายเลขไอพีเริ่มแรกนั้นใช้หลักการพื้นฐานและอัลกอริทึมอย่างง่ายในการทำงาน [4] เช่น การใช้ฟังก์ชันแฮช (Hash Function) การเข้ารหัสด้วยวิธีเอ็มดี 5 (MD5) การเข้ารหัสด้วยวิธีการของอาร์เอสเอ (RSA) และ การเข้ารหัสด้วยวิธีแบบซีซ่า (Caesar) เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้ต้องจับคู่ระหว่างหมายเลขไอพีต้นแบบกับหมายเลขไอพีนิรนามแต่ละคู่เข้าไว้ด้วยกันแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-One Mapping) [8,9,13] และเก็บบันทึกหมายเลขไอพีในรูปแบบของตารางค้นหา (Table Lookup) เพื่อใช้ในการค้นคืนหมายเลขไอพีดั้งเดิม แต่วิธีการพื้นฐานเหล่านี้เป็นเพียงการแปลงหมายเลขไอพีดั้งเดิมให้กลายเป็นหมายเลขไอพีนิรนามเท่านั้น เมื่อนำไปใช้งานจริงในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายแล้วจะทำได้ยากลำบาก ก่อให้เกิดปัญหาและความผิดพลาดขึ้นได้ เพราะเนื่องจากว่าหมายเลขไอพีนิรนามดังกล่าวไม่สามารถเป็นตัวแทนและสื่อความหมายของข้อมูลได้เช่นเดียวกับหมายเลขไอพีดั้งเดิม เช่น ไม่สามารถแยกแยะกลุ่มของเครือข่ายได้ เกิดการชนและซ้ำซ้อนของหมายเลขไอพีและต้องมีตารางในการเก็บหมายเลขไอพีดั้งเดิมและหมายเลขไอพีนิรนามในแต่ละคู่ เป็นต้น

จนเมื่อปี ค.ศ. 1996 เกรก มินแชล (Greg Minshall) [6] ได้คิดวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีอย่างเป็นรูปแบบวิธีการแรกขึ้นมาซึ่งชื่อว่าทีซีพีดีไพรว์ (Tcpdpriv) และได้รับการโต้แย้งข้อผิดพลาดจากการทำงานโดยทาทุ โยลเน็น (Tatu Ylonen) [11] ในปีเดียวกัน โดยวิธีการทีซีพีดีไพรว์นั้นจะเป็นอัลกอริทึมหนึ่งในโปรแกรมทีซีพีดัมพ์ (Tcpdump) ซึ่งถูกพัฒนาอยู่บนระบบยูนิกซ์ (UNIX) ตระกูลเน็ตบีเอสดี (NetBSD) ฟรีบีเอสดี (FreeBSD) ซัน (SunOS) และ โซลาริส (Solaris) จนเมื่อปี ค.ศ. 1999 เจอราล์ด คอมบ์ (Gerald Combs) [5] ได้ย้ายวิธีการทีซีพีดีไพรว์ไปใช้งานบนระบบลีนุกซ์ (Linux) ได้สำเร็จ

หลักการทำงานของทีซีพีดีไพรว์นั้นจะนำเอาหมายเลขไอพีต้นแบบมาทำการจับคู่แบบสุ่ม (Randomized Mapping) ตามระดับความปลอดภัยที่แตกต่างกันจนได้หมายเลขไอพีนิรนามออกมา ซึ่งวิธีการทีซีพีดีไพรว์นี้สามารถแก้ไขปัญหาของการสื่อความหมายของกลุ่มเครือข่ายได้ โดยหมายเลขไอพีนิรนามที่ได้จะสามารถแยกแยะกลุ่มของเครือข่ายได้เช่นเดียวกับหมายเลขไอพีดั้งเดิม แต่วิธีการดังกล่าวจะต้องมีการจับคู่ระหว่างหมายเลขไอพีดั้งเดิมกับหมายเลขไอพีนิรนามแบบหมายเลขต่อหมายเลขเช่นเดิม ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในการทำงานขึ้นได้เมื่อมีหมายเลขไอพีจำนวนมาก และส่งผลให้เกิดการชนกันของหมายเลขไอพีนิรนามขึ้นได้เมื่อมีการกรองและจับแพ็คเก็ตในรอบถัดไปหรือเมื่อมีการทำงานหลาย ๆ รอบ

ดังนั้นจึงได้มีการคิดวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีแบบใหม่ขึ้น โดยในปี ค.ศ. 2002 จุน ซือ (Jun Xu) และคณะ [8,9] ได้นำหลักการทางวิทยาการเข้ารหัสลับ (Cryptography) เข้ามาช่วยในการแปลงหมายเลขไอพี ซึ่งเป็นวิธีการที่เรียกว่าคริปโตแพน (Crypto-PAn) โดยใช้ทฤษฎีรูปแบบคาโนนิคอล (Canonical Form Theorem) ในการ

สร้างอัลกอริทึมการแปลงหมายเลขไอพีขึ้นมาซึ่งมีรูปแบบเป็นต้นไม้ของการปิดบังหมายเลขไอพี (Address Anonymization Tree) ดังแสดงในรูปที่ 5 และทั้งยังนำหลักการของทีซีพีดีไพรว์เข้ามาพัฒนาร่วมด้วย ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพอใจ โดยสามารถแปลงหมายเลขไอพีดั้งเดิมให้เป็นหมายเลขไอพีนิรนามได้โดยไม่เกิดปัญหาการชนกัน และสามารถคงไว้ซึ่งข้อมูลในส่วนของบิตที่จะระบุถึงความแตกต่างของกลุ่มเครือข่าย (Prefix Preserving) เอาไว้ได้เช่นเดิม

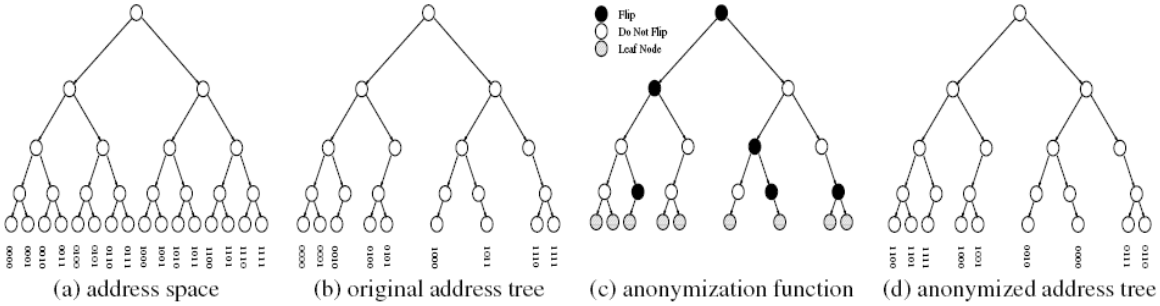

รูปที่ 5 ต้นไม้ของการปิดบังหมายเลขไอพีตามทฤษฎีรูปแบบคาโนนิคอล

วิธีการปิดบังหมายเลขไอพีดังกล่าวทั้งสองวิธีได้ถูกยอมรับและนำไปประยุกต์กับระบบการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในกลุ่มวิจัยและองค์กรต่าง ๆ มากมาย แต่อย่างไรก็ตามยังมีนักวิจัยบางกลุ่มที่ได้คิดและพัฒนาระบบการปิดบังหมายเลขไอพีขึ้นมาอยู่เรื่อย ๆ จนเมื่อปี ค.ศ. 2006 ที่ผ่านมาได้มีการคิดวิธีการและแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีขึ้นมาใหม่อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งได้นำเอาแนวคิดของวิธีการแบบคริปโตแพนและการจับคู่แบบหนึ่งต่อหนึ่งมาประยุกต์ใช้โดยเคียนลี่ จาง (Qianli Zhang) และคณะ [13] ได้ใช้หลักการแบ่งระดับการเข้าถึงหลายชั้น (Multiple Access Levels) มาใช้ในการทำงานดังแสดงตามรูปที่ 6 ซึ่งจะมองว่าการปิดบังหมายเลขไอพีมีหลากหลายระดับของการเข้ารหัสหมายเลขไอพีดั้งเดิมด้วยกุญแจที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้เกิดความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นในการปิดบังหมายเลขไอพี รายละเอียดของวิธีการทำงานเริ่มด้วยการนำเอาหมายเลขไอพีดั้งเดิมมาเข้ารหัสโดยใช้กุญแจแบบที่ 1 จนได้หมายเลขไอพีนิรนามแบบที่ 1 ออกมา ซึ่งบุคคลที่รู้หรือถือกุญแจแบบที่ 1 เท่านั้นที่จะสามารถแปลงหมายเลขไอพีนิรนามแบบที่ 1 กลับมาเป็นหมายเลขไอพีดั้งเดิม และเมื่อข้อมูลหมายเลขไอพีนิรนามเหล่านั้นถูกเข้ารหัสอีกครั้งด้วยกุญแจแบบที่ 2 ก็จะได้หมายเลขไอพีนิรนามใหม่เป็นแบบที่ 2 เช่นกัน ซึ่งบุคคลที่รู้หรือถือกุญแจแบบที่ 2 เท่านั้นที่จะสามารถแปลงหมายเลขไอพีนิรนามแบบที่ 2 กลับไปเป็นหมายเลขไอพีแบบที่ 1 แต่ก็ยังไม่สามารถทราบถึงหมายเลขไอพีดั้งเดิมที่แท้จริงได้ โดยกุญแจที่ใช้ในการเข้ารหัสก็จะถูกเข้ารหัสด้วยเช่นกัน ซึ่งหลักการดังกล่าวมองว่าการปิดบังหมายเลขไอพีมีระดับของการเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลที่แตกต่างกัน

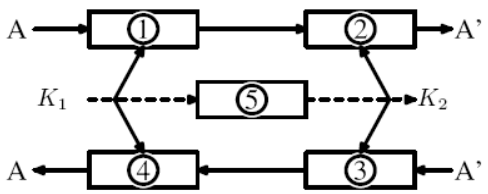

1: Anonymization of the first scheme Sa1

2: Anonymization of the second scheme Sa2

3: Recovering of the second scheme S2

4: Recovering of the first scheme S1

5: Key generation

รูปที่ 6 หลักการแบ่งระดับการเข้าถึงหลายชั้น

ผลการทำงานของวิธีการแบ่งระดับการเข้าถึงหลายชั้นนี้เป็นที่น่าพอใจและสามารถที่จะทำให้เกิดความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย แต่วิธีการดังกล่าวยังมีปัญหาในส่วนของกุญแจที่ใช้ในการแปลงหมายเลขไอพีซึ่งไม่สามารถแปลงข้ามระดับได้ โดยถ้าต้องการให้บุคคลที่ถือกุญแจระดับที่ 1 ทำการแปลงหมายเลขไอพีนิรนามในระดับที่ 2 นั้นไม่สามารถทำได้ โดยสามารถทำการแปลงหมายเลขไอพีได้ในระดับเดียวกันเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาในด้านของการทำงานและใช้งานจริง เพราะเนื่องจากว่าในบางกรณีหรือบางประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายไม่มีความจำเป็นที่ต้องปิดบังหมายเลขไอพีอย่างมิดชิดและหลายระดับถึงขนาดนั้น และบางครั้งการปิดบังหมายเลขไอพีหลายระดับเกินไปจะทำให้ยากต่อการแปลงกลับ และทำให้เสียเวลาในการประมวลผลการทำงาน

งานวิจัยอื่น ๆ ที่ได้นำเสนอแนวคิด หลักการ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปิดบังหมายเลขไอพีที่น่าสนใจนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาข้างต้นประกอบไปด้วย งานวิจัยของเคาคิส (D. Koukis) และคณะ [3] ซึ่งได้นำเสนอถึงความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลหมายเลขไอพีที่ถูกปิดบังแล้ว ซึ่งเคาคิสให้แนวคิดว่าข้อมูลที่ทำการปิดบังหมายเลขไอพีด้วยอัลกอริทึมแบบต่าง ๆ ไปแล้ว ยังสามารถถูกโจมตีและถูกแกะรอยเพื่อล้วงความลับออกมาได้เช่นเดิม เช่นการนำเอาผลลัพธ์จากการทำงานที่ใช้หมายเลขพีดั้งเดิมในการประมวลผล มาทำการเปรียบเทียบกับผลลัพธ์การทำงานที่ใช้หมายเลขไอพีนิรนามประมวลผลพบว่า ถ้าผลลัพธ์จากการทำงานที่ใช้หมายเลขไอพีนิรนามประมวลผลมีค่าที่เหมือนหรือสอดคล้องกับผลลัพธ์ที่ใช้หมายเลขไอพีดั้งเดิมประมวลผล ก็ย่อมคาดเดาได้ว่าหมายเลขไอพีนิรนามหมายเลขนั้นอาจเป็นหมายเลขเดียวกับหมายเลขไอพีดั้งเดิมที่ตรวจพบ ดังนั้นจึงควรเปลี่ยนรูปแบบการระบุค่าหมายเลขไอพีดั้งเดิมมาเป็นการระบุค่าหมายเลขไอพีทางอ้อม (Passive IP Address) ก่อนจะทำการปิดบังหมายเลขไอพีอย่างแท้จริง โดยนำหมายเลขไอพีดั้งเดิมมาผ่านฟังก์ชันอย่างง่าย เช่น เอชแมค (HMAC) เป็นต้น

งานวิจัยของเคาคิสมีผลสอดคล้องกับงานวิจัยของโตนเนส เบรคเน (Tonnes Brekne) และคณะ [10] ที่ได้นำเสนอถึงวิธีการโจมตีและแสดงจุดอ่อนของหลักการปิดบังหมายเลขไอพีของทีซีพีดีไพรว์และคริปโตแพน ซึ่งสามารถถูกโจมตีได้ในหลายแนวทาง เช่น การโจมตีโดยอัดฉีดแพ็คเก็ตจำนวนมากแล้วทำการเปรียบเทียบค่า (Packet Injection Attack) หรือการวิเคราะห์ความถี่ของข้อมูลเพื่อทราบรูปแบบของข้อมูล (Frequency Analysis) เป็นต้น

จากงานวิจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวมานั้นก่อให้เกิดแนวทางให้กับงานวิจัยเรื่องนี้ในการคิดแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีขึ้นมาใหม่ โดยการสร้างและกำหนดระดับความเป็นส่วนตัวให้กับหมายเลขไอพี เพื่อทำการจัดกลุ่มและเลือกอัลกอริทึมของการปิดบังหมายเลขไอพีที่เหมาะสมกับระดับความเป็นส่วนตัวในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายต่อไป

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.1 เพื่อกำหนดระดับความเป็นส่วนตัว (Privacy Levels) ให้กับหมายเลขไอพี

4.2 เพื่อสร้างแบบแผน (Scheme) ที่ระบุถึงระดับความเป็นส่วนตัวในการปิดบังหมายเลขไอพี

4.3 เพื่อจัดกลุ่มประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่เหมาะสมกับระดับความเป็นส่วนตัว

4.4 เพื่อเลือกอัลกอริทึมและวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีที่เหมาะสมกับระดับความเป็นส่วนตัว และเหมาะสมกับประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย

5. แนวคิดและวิธีการวิจัย

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า หลักการทั้งหมดยังขาดปัจจัยและคุณสมบัติของความเป็นส่วนตัวที่แท้จริงแต่ไปมุ่งเน้นในเรื่องของความปลอดภัย (Security) มากกว่า โดยให้ความสำคัญและสนใจในเรื่องของความเป็นส่วนตัวไม่เพียงพอ เมื่อคำนึงถึงสถานการณ์จริงและการทำงานในสภาพความเป็นจริงแล้วจะ

พบว่า การวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายหนึ่ง ๆ ประกอบไปด้วยวิธีการทำงานและประเภทของการทำงานหลากหลายรูปแบบและหลายคุณลักษณะ ซึ่งมีความต้องการและความจำเป็นในการปิดบังหมายเลขไอพีที่แตกต่างกันเช่น ในการวิเคราะห์สถิติการใช้งานระบบเครือข่ายในภาพรวมหรือข้อมูลอย่างสรุปนั้น ไม่มีความจำเป็นมากในการปิดบังหมายเลขไอพี เพราะในการทำงานไม่ได้มีการเจาะจงหรือแสดงถึงรายละเอียดของข้อมูลของหมายเลขไอพีแม้แต่อย่างใด แต่ถ้าเป็นการทำงานที่เป็นการตรวจสอบระบบเครือข่ายเช่น การค้นหาผู้บุกรุกในเครือข่าย ซึ่งต้องเจาะรายละเอียดเข้าไปในแต่ละหมายเลขไอพีของสมาชิกในเครือข่าย การทำงานแบบนี้จำเป็นอย่างยิ่งในการปิดบังหมายเลขไอพีก่อนนำไปใช้งาน นอกจากนั้นลักษณะบางประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายอาจมีความจำเป็นในการปิดบังหมายเลขไอพีเพียงแค่บางส่วนเท่านั้นเช่น การปิดบังเพียงแค่ส่วนของบิตทางซ้ายหรือบิตทางขวาของหมายเลขไอพีเป็นต้น ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายประเภทใดจะเหมาะสมและสมควรปิดบังมากน้อยเพียงใด

ดังนั้นหลักการทำงานโดยทั่วไปจึงต้องมีการพิจารณาถึงระดับความเป็นส่วนตัวของการทำงานในแต่ละกรณีว่าอยู่ในระดับใดและมีความต้องการและความจำเป็นมากน้อยเพียงใดในการปิดบังหมายเลขไอพี ทั้งนี้เพื่อทำให้การวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายสามารถประมวลผลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวคิดและวิธีการวิจัยของการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัวนั้น สามารถแจกแจงออกได้เป็น 5 ประเด็นหลักดังจะได้กล่าวในรายละเอียดตามลำดับดังนี้

5.1 คุณสมบัติพื้นฐานในการปิดบังหมายเลขไอพี

ในกระบวนการปิดบังหมายเลขไอพีจะต้องมีคุณสมบัติเบื้องต้นของหมายเลขไอพีและการปิดบังหมายเลขไอพีดังต่อไปนี้

1. หมายเลขไอพีที่เกิดจากการปิดบังต้องถูกเปลี่ยนรูปแบบจากหมายเลขไอพีจริงหรือหมายเลขไอพีดั้งเดิมให้เป็นหมายเลขไอพีปลอมหรือหมายเลขไอพีนิรนามด้วยอัลกอริทึมและวิธีการปิดบังแบบต่าง ๆ เพื่อปิดบังลักษณะที่เป็นส่วนตัวเอาไว้
2. หมายเลขไอพีนิรนามต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับหมายเลขไอพีดั้งเดิมทุกประการ โดยสามารถระบุถึงกลุ่มของเครือข่ายและสามารถแยกแยะกลุ่มของเครือข่ายได้เช่นเดิม นั่นคือสามารถคงไว้ซึ่งข้อมูลในส่วนของบิตที่ระบุถึงความแตกต่างของกลุ่มเครือข่ายเอาไว้ได้
3. หมายเลขไอพีนิรนามต้องไม่มีการชนกันและไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน
4. หมายเลขไอพีนิรนามต้องสามารถแปลงกลับคืน (Recovery) ให้อยู่ในรูปของหมายเลขไอพีดั้งเดิมได้เช่นเดิมถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องทราบหมายเลขไอพีดั้งเดิม
5. หมายเลขไอพีนิรนามสามารถใช้งานในกระบวนการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายได้เท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้งานในกระบวนการสื่อสาร รับส่งข้อมูล และเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ ในเครือข่ายได้

ทั้งนี้กระบวนการปิดบังหมายเลขไอพีทั้งหมดที่กล่าวมา ต้องคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสำคัญ

5.2 ระดับความเป็นส่วนตัว

ระดับความเป็นส่วนตัว (Privacy Levels) คือ ระดับของการปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาคุณสมบัติของความเป็นส่วนตัว ซึ่งมีแนวคิดว่าหมายเลขไอพีประกอบด้วยกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มบิตทางซ้ายที่แสดงถึงกลุ่มขององค์กรหรือหน่วยงานในเครือข่าย และกลุ่มเจ้าบ้านหรือกลุ่มบิตทางขวาที่ระบุถึงจำนวนของเครื่องหรืออุปกรณ์ปลายทางในเครือข่ายทั้งนี้กลุ่มของบิตทั้งสองส่วนจะมีขนาดเท่าไรก็ขึ้นอยู่กับการออกแบบลักษณะของเครือข่ายเหล่านั้นว่าต้องการให้มีรูปแบบเป็นอย่างไร โดยใช้หมายเลขสับเน็ตมาสเป็นตัวกำหนด

พบว่าค่าระดับความเป็นส่วนตัวหรือระดับความสามารถในการแยกแยะเครื่องหรืออุปกรณ์มีค่าระดับที่แตกต่างกัน โดยหมายเลขไอพีในกลุ่มของบิตทางซ้ายจะมีค่าความเป็นส่วนตัวน้อยกว่ากลุ่มของบิตทางขวา และจะมีค่าความเป็นส่วนตัวเพิ่มมากยิ่งขึ้นไปตามกลุ่มของบิตทางขวา ดังแสดงในทิศทางระดับความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพีตามรูปที่ 7

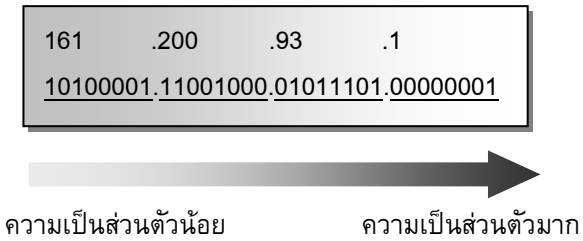

รูปที่ 7 ทิศทางระดับความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพี

จากรูปที่ 7 จะทำการยกตัวอย่างหมายเลขไอพีหมายเลข 161.200.93.1 เพื่อใช้อธิบายถึงระดับความเป็นส่วนตัว โดยหมายเลขไอพีดังกล่าวมีความหมายของส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

161 แสดงถึงข้อมูลประเทศไทย
200 แสดงถึงข้อมูลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
93 แสดงถึงหน่วยงานย่อยภายในมหาวิทยาลัยเช่น คณะ ภาควิชา เป็นต้น
1 แสดงถึงชื่อเครื่องหรือหมายเลขของอุปกรณ์ที่กำลังใช้งาน

กำหนดให้
161 และ 200 เป็นกลุ่มบิตทางซ้าย
93 และ 1 เป็นกลุ่มบิตทางขวา

ถ้าทำการปิดบังหมายเลขไอพีเพียงแค่ส่วนของบิตทางซ้ายเพียงอย่างเดียวก็จะสามารถปิดบังความเป็นส่วนตัวได้เพียงเล็กน้อยหรือมีความสามารถในการแยกแยะเครื่องได้มาก กล่าวคือ ส่วนของประเทศไทยและส่วนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะถูกปิดบังเอาไว้ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังทราบถึงรายละเอียดที่เป็นข้อมูลส่วนตัวที่สำคัญคือ หน่วยงาน คณะ หรือภาควิชาและหมายเลขของอุปกรณ์ได้เช่นเดิมเพราะยังไม่ถูกปิดบัง

ถ้าทำการปิดบังในส่วนของบิตทางขวาเพียงอย่างเดียวก็จะทำให้สามารถปิดบังในส่วนของหน่วยงานและหมายเลขของอุปกรณ์เอาไว้ได้ซึ่งมีความเป็นส่วนตัวเพิ่มมากยิ่งขึ้น หรือสามารถแยกแยะเครื่องได้น้อยลงถึงแม้ว่าในส่วนของประเทศไทยและส่วนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังไม่ได้ถูกปิดบังก็ตาม

ถ้ามีการปิดบังทั้งหมด ทั้งในส่วนของบิตทางซ้ายและบิตทางขวาก็จะทำให้สามารถปิดบังความเป็นส่วนตัวได้สูงสุดหรือไม่สามารถแยกแยะเครื่องได้จากรูปแบบของหมายเลขไอพีแบบเดิม กล่าวคือ ไม่สามารถทราบและก้าวก่ายความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพีได้อีกต่อไป

จากการวิเคราะห์ทิศทางระดับความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพีพบว่า สามารถแบ่งระดับความเป็นส่วนตัวออกเป็น 5 ระดับตามตารางที่ 1 โดยพิจารณาลักษณะความต้องการและความจำเป็นในการปิดบังหมายเลขไอพีสำหรับการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายเพื่อใช้กำหนดค่าระดับความเป็นส่วนตัว และพิจารณาจากจำนวนบิตของหมายเลขไอพีตั้งแต่บิตตำแหน่งที่ 1 จนถึงบิตตำแหน่งที่ 32 ซึ่งมีค่าความเป็นส่วนตัวแตกต่างกัน โดยในแต่ละระดับความเป็นส่วนตัวจะทำการการเลือกอัลกอริทึมและวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีที่เหมาะสม

ตารางที่ 1 ระดับความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพี

ค่าระดับ	ระดับ	รายละเอียด
1	ไม่มีความเป็นส่วนตัว	เป็นระดับที่ไม่ต้องการความเป็นส่วนตัวและไม่มีความจำเป็นใด ๆ ในการปิดบังหมายเลขไอพี
2	ความเป็นส่วนตัวน้อย	เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับต่ำ กล่าวคือจะทำการปิดบังหมายเลขไอพีในส่วนของกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มบิตทางซ้ายที่แสดงถึงกลุ่มขององค์กรหรือหน่วยงานในเครือข่าย
3	ความเป็นส่วนตัวปานกลาง	เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับปานกลาง กล่าวคือจะทำการปิดบังหมายเลขไอพีในส่วนของกลุ่มเจ้าบ้านหรือกลุ่มบิตทางขวาที่แสดงถึงหมายเลขตำแหน่งหรือจำนวนของเครื่องหรือจำนวนอุปกรณ์ปลายทางในเครือข่าย
4	ความเป็นส่วนตัวมาก	เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับสูง กล่าวคือจะทำการปิดบังหมายเลขไอพีทั้งในส่วนของกลุ่มเครือข่าย และกลุ่มเจ้าบ้าน ซึ่งการปิดบังจะเกี่ยวเนื่องกันทั้งสองส่วน
5	ความเป็นส่วนตัวมากที่สุด	เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับสูงสุด กล่าวคือจะทำการปิดบังหมายเลขไอพีทั้งในส่วนของกลุ่มเครือข่าย และกลุ่มเจ้าบ้านโดยใช้หลักการสุ่มค่า (Random) หรือไม่คงไว้ซึ่งค่าของกลุ่มเครือข่าย

ระดับความเป็นส่วนตัวทั้ง 5 ระดับ มีการพิจารณาถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ค่าระดับความเป็นส่วนตัวและคุณสมบัติของความเป็นส่วนตัวในการปิดบังหมายเลขไอพีตั้งแต่ระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 5
2. อัลกอริทึมและวิธีการปิดบังที่เหมาะสมกับค่าระดับความเป็นส่วนตัวทั้ง 5 ระดับ โดยจะพิจารณาอัลกอริทึมที่ได้นำเสนอตามหัวข้อที่ 5.4
3. ประเภทและลักษณะการทำงานของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่เหมาะสมกับค่าระดับความเป็นส่วนตัวทั้ง 5 ระดับ

องค์ประกอบในข้อที่ 2 และ 3 ยังอยู่ในช่วงของการศึกษาวิจัยและทำการทดลองซึ่งจะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

5.3 แบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพี

จากหลักการของระดับความเป็นส่วนตัวสามารถนำมาสร้างเป็นแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีที่มีกระบวนการทำงานอยู่บนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัว ซึ่งพัฒนาจากรูปแบบขั้นตอนทั่วไปของการปิดบังหมายเลขไอพีเดิม โดยมีโครงสร้างการทำงานโดยรวมดังแสดงไว้ในรูปที่ 8 ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ นั้นจะมีเพียงผู้ดูแลระบบเครือข่ายหรือกลุ่มของผู้ดูแลระบบเครือข่ายเท่านั้นที่อยู่ในขอบเขตการทำงานดังกล่าว

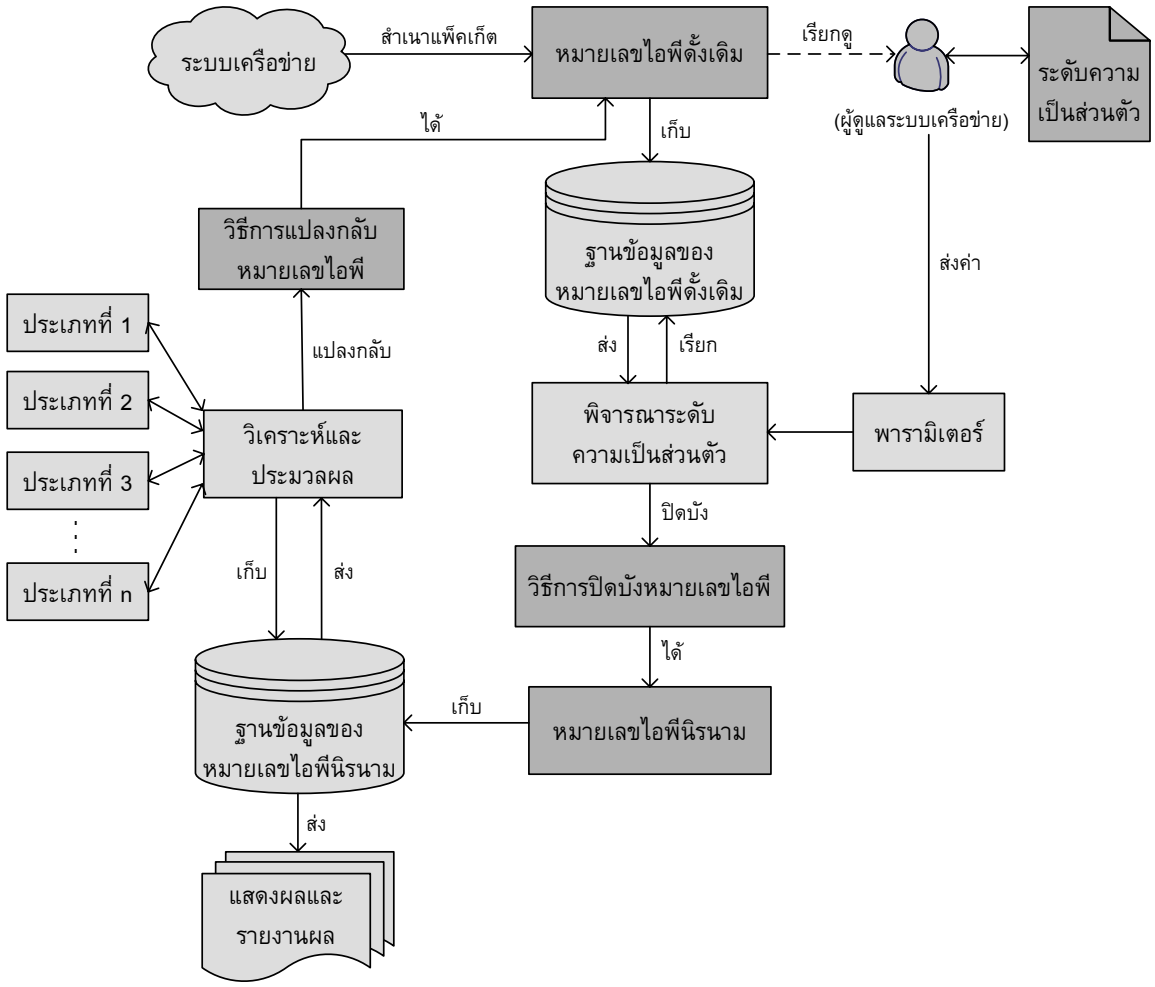

รูปที่ 8 โครงสร้างขั้นตอนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัว

จากโครงสร้างขั้นตอนการปิดบังหมายเลขไอพีตามรูปที่ 8 พบว่า ข้อมูลหมายเลขไอพีมีโอกาสที่จะถูกเปิดเผยหรือละเมิดความเป็นส่วนตัวได้ใน 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวิเคราะห์และประมวลผล และขั้นตอนการแสดงผลและรายงานผล ดังนั้นขั้นตอนทั้งสองต้องมีการปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาระดับความเป็นส่วนตัวในแต่ละระดับ ต่อไปนี้จะเป็นการแสดงรายละเอียดของแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีตามระดับความเป็นส่วนตัวทั้ง 5 ระดับดังนี้

1. ระดับที่ 1 หรือ ระดับที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว

การปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 1 เป็นระดับที่ไม่ต้องการความเป็นส่วนตัวและไม่มีความจำเป็นใด ๆ ในการปิดบังหมายเลขไอพี ดังนั้นหมายเลขไอพีนิรนามจะมีรูปแบบที่เหมือนกับหมายเลขไอพีดั้งเดิมดังแสดงตามรูปที่ 9

หมายเลขสับเน็ตมาส	255 .255 .0 .0 11111111.11111111.00000000.00000000
หมายเลขไอพีดั้งเดิม	161 .200 .93 .1 10100001.11001000.01011101.00000001
หมายเลขไอพีนิรนาม	161 .200 .93 .1 10100001.11001000.01011101.00000001

รูปที่ 9 การปิดบังหมายเลขไอพีตามระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 1

ระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 1 เหมาะกับประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในลักษณะที่ไม่สนใจหรือมองเห็นความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพี เช่น การประมวลผลและสรุปผลค่าสถิติแบบเฉลี่ย หรือการสรุปผลลัพธ์แบบรายวัน รายเดือน และรายปี เป็นต้น ซึ่งจะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

2. ระดับที่ 2 หรือ ระดับที่มีความเป็นส่วนตัวน้อย

การปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 2 เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับต่ำ โดยปิดบังหมายเลขไอพีในส่วนของกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มบิตทางซ้ายที่แสดงถึงกลุ่มขององค์กรหรือหน่วยงานในเครือข่ายดังแสดงตามรูปที่ 10

หมายเลขสับเน็ตมาส	255 .255 .0 .0 11111111.11111111.00000000.00000000
หมายเลขไอพีดั้งเดิม	161 .200 .93 .1 10100001.11001000.01011101.00000001
หมายเลขไอพีนิรนาม	xxx .xxx .93 .1 xxxxxxxx.xxxxxxxx.01011101.00000001

รูปที่ 10 การปิดบังหมายเลขไอพีตามระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 2

ระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 2 เหมาะกับประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่มีความสนใจหรือมองเห็นความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพีในส่วนของกลุ่มเครือข่าย เช่น การเปรียบเทียบสถิติการเรียกใช้งานบริการต่าง ๆ ขององค์กรหรือหน่วยงานในเครือข่าย เป็นต้น ซึ่งประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายประเภทอื่น ๆ จะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

3. ระดับที่ 3 หรือ ระดับที่มีความเป็นส่วนตัวปานกลาง

การปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 3 เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับปานกลาง โดยปิดบังหมายเลขไอพีในส่วนของกลุ่มเจ้าบ้านหรือกลุ่มบิตทางขวาที่แสดงถึงหมายเลขตำแหน่งหรือจำนวนของเครื่องหรือจำนวนอุปกรณ์ปลายทางในเครือข่ายดังแสดงตามรูปที่ 11

หมายเลขสับเน็ตมาส	255 .255 .0 .0 11111111.11111111.00000000.00000000
หมายเลขไอพีดั้งเดิม	161 .200 .93 .1 10100001.11001000.01011101.00000001
หมายเลขไอพีนิรนาม	161 .200 .xxx .xxx 10100001.11001000.xxxxxxxx.xxxxxxxx

รูปที่ 11 การปิดบังหมายเลขไอพีตามระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 3

ระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 3 เหมาะกับประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่มีความสนใจหรือมองเห็นความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพีในส่วนของกลุ่มเจ้าบ้าน เช่น การนับจำนวนเครื่องและอุปกรณ์ที่เปิดใช้งานในเครือข่าย หรือการประมวลผลการทำงานของกลุ่มองค์กรหรือหน่วยงานย่อยใด ๆ ภายในเครือข่าย เป็นต้น ซึ่งประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายประเภทอื่น ๆ จะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

4. ระดับที่ 4 หรือ ระดับที่มีความเป็นส่วนตัวมาก

การปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 4 เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับสูง โดยปิดบังหมายเลขไอพีทั้งในส่วนของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มเจ้าบ้าน ซึ่งลักษณะการปิดบังจะเกี่ยวเนื่องกันทั้งสองส่วนโดยอาจจะปิดบังในทุกตำแหน่งบิตทั้ง 32 บิต หรืออาจปิดบังเพียงบางตำแหน่งบิตก็ได้ ดังแสดงตามรูปที่ 12

หมายเลขสับเน็ตมาส	255 .255 .0 .0 11111111.11111111.00000000.00000000
หมายเลขไอพีดั้งเดิม	161 .200 .93 .1 10100001.11001000.01011101.00000001
หมายเลขไอพีนิรนาม	xxx .xxx .xxx .xxx xxxxxxxx.xxxxxxxx.xxxxxxxx.xxxxxxxx

รูปที่ 12 การปิดบังหมายเลขไอพีตามระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 4

ระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 4 เหมาะกับประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่มีความสนใจหรือมองเห็นความเป็นส่วนตัวของหมายเลขไอพีทั้งในส่วนของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มเจ้าบ้าน เช่น การตรวจหาและค้นหาผู้บุกรุกในเครือข่าย การตรวจตราและติดตามผู้ใช้ในเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมบางอย่าง การค้นหาสิ่งแปลกปลอมเช่นไวรัสและหนอนอินเตอร์เน็ตที่เข้ามาในเครือข่าย เป็นต้น ซึ่งประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายประเภทอื่น ๆ จะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

5. ระดับที่ 5 หรือ ระดับที่มีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด

การปิดบังหมายเลขไอพีโดยการพิจารณาระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 5 เป็นระดับที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในระดับสูงสุด โดยปิดบังหมายเลขไอพีทั้งในส่วนของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มเจ้าบ้านแบบสุ่มค่า (Random) หรือไม่คงไว้ซึ่งค่าของกลุ่มเครือข่าย ดังนั้นหมายเลขไอพีนิรนามในระดับนี้จะไม่มีคุณสมบัติเหมือนกับหมายเลขไอพีดั้งเดิมและยากต่อการแปลงย้อนกลับมาเป็นหมายเลขไอพีดังเดิม ดังแสดงตามรูปที่ 13

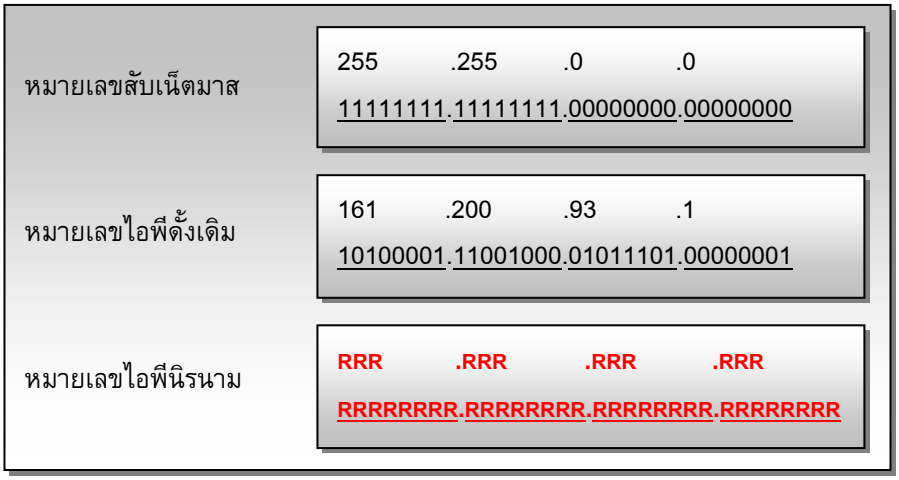

รูปที่ 13 การปิดบังหมายเลขไอพีตามระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 5

ระดับความเป็นส่วนตัวระดับที่ 5 เหมาะกับประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่ต้องการความเป็นส่วนตัวอย่างยิ่ง เช่น การแสดงผลและรายงานผลออกสู่สาธารณะหรือ การส่งผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลไปยังบุคคลอื่นนอกเหนือจากกลุ่มของผู้ดูแลระบบเครือข่าย เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ จะได้นำเสนอเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

5.4 วิธีการปิดบังหมายเลขไอพีที่เหมาะสมกับระดับความเป็นส่วนตัว

วิธีการปิดบังหมายเลขไอพีของระดับความเป็นส่วนตัวระดับต่าง ๆ จะพิจารณาและเลือกอัลกอริทึมที่เหมาะสม ซึ่งในระดับความเป็นส่วนตัวทั้ง 5 ระดับ สามารถมีอัลกอริทึมในการปิดบังหมายเลขไอพีได้มากกว่า 1 วิธีและในขณะเดียวกันอัลกอริทึมในการปิดบังวิธีหนึ่ง ๆ ก็สามารถใช้ได้กับระดับความเป็นส่วนตัวได้มากกว่า 1 ระดับเช่นกัน โดยได้เลือกและจำแนกอัลกอริทึมในการปิดบังหมายเลขไอพีซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบการปิดบังดังต่อไปนี้

1. การปิดบังโดยการจับคู่แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-One Mapping Anonymization) ซึ่งประกอบไปด้วยอัลกอริทึมดังต่อไปนี้

1.1 ฟังก์ชันทางเดียว (Trapdoor Function) เป็นฟังก์ชันทางเดียวที่ยากในการแปลงย้อนกลับ เช่น อาร์เอสเอ (RSA) และเอ็มดี 5 เอ็กซ์ (MD5X) เป็นต้น

1.2 ฟังก์ชันแฮช (Hash Function) เช่น เอ็มดี 5 (MD5) และเอสเอชเอ-1 (SHA-1) เป็นต้น

1.3 การเข้ารหัส (Encryption) เช่น โบลว์ฟิช (Blowfish) และซีซ่า (Caesar) เป็นต้น

2. การปิดบังโดยคงไว้ซึ่งความหมายของกลุ่มเครือข่าย (Prefix-Preserving Anonymization) ประกอบไปด้วยอัลกอริทึมดังต่อไปนี้

2.1 ทีซีพีดีไพรว์ (Tcpdpriv) เป็นการปิดบังหมายเลขไอพีแบบหนึ่งต่อหนึ่งแต่ยังคงไว้ซึ่งความหมายของกลุ่มเครือข่าย

2.2 คริปโตแพน (Crypto-PAn) เป็นการปิดบังหมายเลขไอพีโดยใช้หลักการทางด้านวิทยาการเข้ารหัสลับ

3. การปิดบังโดยพิจารณาระดับการเข้าถึงหลายชั้น (Multiple Access Levels Anonymization) เป็นการปิดบังหมายเลขไอพีโดยใช้กุญแจในการเข้าถึงข้อมูลตามระดับที่แตกต่างกัน

จากวิธีการและอัลกอริทึมในการปิดบังหมายเลขไอพีทั้งหมดนี้ จะถูกนำมาพิจารณาเพื่อนำไปใช้ในการปิดบังหมายเลขไอพีในระดับความเป็นส่วนตัวระดับต่าง ๆ อย่างเหมาะสมต่อไปในอนาคต

5.5 การวัดและทดสอบประสิทธิภาพการทำงาน

ในการวัดและทดสอบประสิทธิภาพการทำงานของแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัวมีประเด็นที่สนใจดังนี้

1. ประสิทธิภาพของความถูกต้องในการประมวลผล ซึ่งจะต้องสามารถทำงานได้ถูกต้องเหมือนกับแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีแบบอื่น ๆ และให้ผลการทำงานที่ไม่ด้อยไปกว่าการทำงานแบบอื่น ๆ โดยจะทำการเลือกประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายบางประเภทขึ้นมาทำการทดสอบและเปรียบเทียบ

2. ประสิทธิภาพของเวลาการทำงาน ทำการวัดค่าเวลาในการทำงานและเวลาการประมวลผลเปรียบเทียบกับวิธีการปิดบังวิธีอื่น ๆ ซึ่งจะต้องใช้เวลาน้อยหรือเท่ากับเวลาการทำงานของการปิดบังวิธีอื่น ๆ หรือไม่เช่นนั้น เวลาการทำงานที่ใช้ในการปิดบังหมายเลขไอพีวิธีนี้จะต้องอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับได้

3. ประสิทธิภาพของความเป็นส่วนตัว ทำการเปรียบเทียบค่าหรือขอบเขตของความเป็นส่วนตัวที่ปรากฏในแบบแผนหรือวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีแบบต่าง ๆ กับแบบแผนการปิดบังวิธีนี้

4. ประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ซึ่งจะวัดประสิทธิภาพการทำงานทั้งหมดโดยเปรียบเทียบลักษณะการปิดบังหมายเลขไอพีในแต่ละแบบกับการปิดบังหมายเลขไอพีวิธีนี้ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพการทำงานที่ดีและเหมาะกับสภาพความเป็นจริงของระบบเครือข่ายที่มีปริมาณข้อมูลมหาศาล

ทั้งนี้อาจจะมีการพิจารณาประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติมและอาจปรับเปลี่ยนปัจจัยต่าง ๆ ในการวัดและทดสอบประสิทธิภาพการทำงานต่อไปได้ในอนาคต

6. ขอบเขตการวิจัย

6.1 หมายเลขไอพีดั้งเดิมที่นำมาทำการปิดบังในงานวิจัยเรื่องนี้ใช้หมายเลขไอพีรุ่นที่ 4 ขนาด 32 บิต โดยกระบวนการทดลองและการทำงานต่าง ๆ ในการปิดบังหมายเลขไอพีจะอยู่บนระบบไอพีรุ่นที่ 4

6.2 งานวิจัยเรื่องนี้มีการศึกษาข้อมูลของรูปแบบและวิธีการปิดบังหมายเลขไอพีในซอฟต์แวร์สำเร็จรูปและเครื่องมือดูแลระบบเครือข่ายโดยจะพิจารณาเลือกซอฟต์แวร์ที่ได้รับความนิยมเช่น เอ็มอาร์ทีจี นาทิออส และออปเมเนเจอร์ เป็นต้น

6.3 แบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีครอบคลุมระดับความเป็นส่วนตัวดังต่อไปนี้

1. *ระดับความจำเป็นในความเป็นส่วนตัว (Privacy Need Levels)* ซึ่งพิจารณาในด้านของผู้ดูแลระบบเครือข่ายในการเลือกและจัดระดับความจำเป็นให้กับข้อมูลที่ประกอบไปด้วยหมายเลขไอพี โดยพิจารณาว่ามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดในการปิดบัง

2. *ระดับความต้องการในความเป็นส่วนตัว (Privacy Requirement Levels)* ซึ่งพิจารณาในด้านการใช้งานของผู้ใช้ในระบบเครือข่าย โดยแบ่งหน้าที่และประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายเพื่อพิจารณาว่าการทำงานแต่ละประเภทมีความต้องการที่จะปิดบังหมายเลขไอพีมากน้อยเพียงใดเพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้งานระบบเครือข่าย

6.4 แบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัวเป็นแนวทางและหลักการให้กับขอบเขตการทำงานดังต่อไปนี้

1. *การวิเคราะห์เครือข่าย (Network Analysis)* เช่น การวิเคราะห์การจราจร การตรวจตราการจราจร การตรวจจับผู้บุกรุก เป็นต้น โดยเป็นการสำเนาข้อมูลจากเครือข่ายขึ้นมาวิเคราะห์และเก็บไว้ในฐานข้อมูลซึ่งไม่ใช่การกระทำแบบทันกาล (Real Time)

2. *การจัดการเครือข่าย (Network Management)* เช่น การใช้งานและการให้บริการในเครือข่าย การแสดงข้อมูลสรุปของเครือข่ายในรูปแบบของข้อความ กราฟ ตาราง และแผนที่เครือข่าย เป็นต้น

6.5 หมายเลขไอพีนิรนามที่ได้จากขั้นตอนของการปิดบังหมายเลขไอพี ไม่สามารถนำเอาไปใช้งานได้จริงในการสื่อสารและรับส่งข้อมูลในระแบบเครือข่าย แต่จะเป็นประโยชน์แก่นักวิจัยและนักวิเคราะห์ระบบเครือข่ายได้เท่านั้น

6.6 อัลกอริทึมที่เลือกมาใช้ในการปิดบังหมายเลขไอพี อาจได้มาจากอัลกอริทึมที่มีการนำเสนอในงานวิจัยต่าง ๆ หรืออาจมาจากการคิดและพิจารณาเลือกอัลกอริทึมอื่น ๆ ที่เหมาะสม

6.7 การวัดและทดสอบประสิทธิภาพการทำงานของแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีจะกระทำกับระบบเครือข่ายจริง โดยอาจเลือกระบบหรือรูปแบบของข้อมูลที่เหมาะสมในการทดสอบต่อไป เช่น การทดสอบกับระบบพร๊อกซี (Proxy) เป็นต้น และการทดสอบทั้งหมดจะรวมไปถึงการทดสอบของกรณีการแปลงย้อนกลับของหมายเลขไอพีด้วย

6.8 การพัฒนาระบบการทำงานทั้งหมดจะกระทำภายใต้ระบบปฏิบัติการยูนิกส์ (UNIX) และใช้ภาษาซีในกระบวนการพัฒนา

7. ขั้นตอนการวิจัย

7.1 ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของการปิดบังหมายเลขไอพี และศึกษาประเด็นของความเป็นส่วนตัว

7.2 ศึกษาลักษณะการทำงานของซอฟต์แวร์สำเร็จรูปต่าง ๆ ที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในปัจจุบัน และศึกษาการประยุกต์ใช้งานของการปิดบังหมายเลขไอพีในเครือข่ายตัวอย่าง

7.3 วิเคราะห์หลักการของการปิดบังหมายเลขไอพี และวิเคราะห์ถึงระดับความเป็นส่วนตัวในประเภทและลักษณะต่าง ๆ ของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย

7.4 ออกแบบโครงสร้างแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีโดยใช้ระดับความเป็นส่วนตัวในการจัดกลุ่มและจัดระดับของการปิดบัง

7.5 สร้างและบูรณาการแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีด้วยระดับความเป็นส่วนตัว เพื่อให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์และจัดการเครือข่าย

7.6 ทดสอบและตรวจสอบการทำงานและประสิทธิภาพของแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัว

7.7 ปรับปรุงแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีบนพื้นฐานของระดับความเป็นส่วนตัว

7.8 สรุปผลการวิจัยและตีพิมพ์ผลการวิจัย

7.9 เรียบเรียงและจัดทำวิทยานิพนธ์

ตารางที่ 2 ลำดับขั้นตอนการวิจัยและการดำเนินการของวิทยานิพนธ์ส่วนที่ 1

เดือน / ปี สัปดาห์ ขั้นตอนการพัฒนา	มีนาคม 2550				เมษายน 2550				พฤษภาคม 2550				มิถุนายน 2550				กรกฎาคม 2550				สิงหาคม 2550			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
7.1	■	■	■	■																				
7.2			■	■	■	■	■	■	■	■														
7.3								■	■	■	■	■	■											
7.4												■	■	■	■	■	■	■	■	■				
7.5																		■	■	■	■	■	■	■

ตารางที่ 3 ลำดับขั้นตอนการวิจัยและการดำเนินการของวิทยานิพนธ์ส่วนที่ 2

เดือน / ปี สัปดาห์ ขั้นตอนการพัฒนา	กันยายน 2550				ตุลาคม 2550				พฤศจิกายน 2550				ธันวาคม 2550				มกราคม 2551				กุมภาพันธ์ 2551			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
7.5	■	■	■	■																				
7.6		■	■	■	■	■	■	■																
7.7					■	■	■	■	■	■	■	■												
7.8					■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■				
7.9									■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

8. ประโยชน์ที่จะได้รับ

8.1 ได้แบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีในการระบุถึงระดับความเป็นส่วนตัวเพื่อใช้วิเคราะห์และจัดการเครือข่ายได้

8.2 สามารถจัดกลุ่มประเภทของการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายที่เหมาะสมกับระดับความเป็นส่วนตัว โดยเลือกอัลกอริทึมในการปิดบังหมายเลขไอพีที่เหมาะสมต่อการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในประเภทต่าง ๆ ได้

8.3 สามารถรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลต่อการนำไปวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายได้

8.4 ทำให้ระบบการทำงานในการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8.5 เป็นแนวทางให้กับผู้ดูแลระบบเครือข่ายที่จะทำการวิเคราะห์และจัดการเครือข่ายในหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ได้สนใจและคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

8.6 สามารถนำหลักการของแบบแผนการปิดบังหมายเลขไอพีไปประยุกต์ใช้ในงานด้านอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

8.7 สามารถสร้างความน่าเชื่อถือและความมั่นใจให้กับทุกฝ่ายในองค์กรหนึ่ง ๆ ว่าจะไม่ละเมิดหรือก้าวก่ายข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ในกระบวนการวิเคราะห์และประมวลผล

9. รายการอ้างอิง

[1] ภาณุพันธ์ สุวรรณมาตร์, การวิเคราะห์สถิติการใช้งานอินเตอร์เน็ตในระบบเครือข่ายระดับสถาบันอุดมศึกษา, วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

[2] วงศ์ยศ เกิดศรี, ระบบบริหารจัดการเครือข่ายส่วนการดูแลเครือข่าย, โครงงานวิจัยระดับปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548.

[3] D. Koukis, S. Antonatos, and K.G. Anagnostakis, On the Privacy Risks of Publishing Anonymized IP Network Traces, 10th Conference in the Communications and Multimedia Security (CMS), 2006.

[4] F. Haibl and F. Dressler, Anonymization of Measurement and Monitoring Data: Requirements and Solutions, Praxis der Informationsverarbeitung und Kommunikation (PIK), December 2006.

[5] F. Potorti, Tcpdpriv, Available: http://fly.isti.cnr.it/software/tcpdpriv/, February 2004.

[6] G. Minshall, Tcpdpriv Command Manual, July 1996.

[7] J.F. Kurose and K.W. Ross, Computer Networking: A Top-Down Approach Featuring the Internet, 2nd Edition, Addison- Wesley Publishing Company, New York, 2003.

[8] J. Xu, J. Fan, M. H. Ammar, and S. B. Moon, On the design and performance of prefix-preserving IP traffic trace anonymization, ACM SIGCOMM Internet Measurement Workshop, 2001.

[9] J. Xu, J. Fan, M. H. Ammar, and S. B. Moon, Prefix-preserving IP address anonymization: measurement based security evaluation and a new cryptographybased scheme, IEEE International Conference on Network Protocols (ICNP), 2002.

[10] T. Brekne, A. Arnes, and A. Oslebo, Anonymization of IP Traffic Monitoring Data: Attacks on Two Prefix-preserving Anonymization Schemes and Some Proposed Remedies, Workshop on Privacy Enhancing Technologies (PET 2005), May 2005.

[11] T. Ylonen, Thoughts on how to mount an attack on TPCpdriv's ''-a50'' option. . ., TCPpdpriv Source Distribution, 1996.

[12] OpManager, Available: http://manageengine.adventnet.com/products/opmanager/, Access date: March 21, 2007.

[13] Q. Zhang and X. Li, An IP Address Anonymization Scheme with Multiple Access Levels, Springer-Verlag Berlin Heidelberg, International Conference on Information Networking (ICOIN), 2006.

[14] R. Smith, IP Address: Your Internet Identity, Available: http://www.ntia.doc.gov/ntiahome/privacy /files/smith.htm, 1997.

[15] Wikipedia, Multi Router Traffic Grapher, Available: http://en.wikipedia.org/wiki/MRTG, Access date: March 21, 2007.

[16] Wikipedia, Paessler Router Traffic Grapher, Available: http://en.wikipedia.org/wiki/PRTG, Access date: March 21, 2007.

[17] Wikipedia, Nagios, Available: http://en.wikipedia.org/wiki/Nagios, Access date: March 21, 2007.

[18] Wikipedia, IP Address, Available: http://en.wikipedia.org/wiki/IP_Address, Access date: March 21, 2007.